

replők: Nevelő: Szacs vay Imre; Orestes: Mihályfi Károly; Elektra: Jászai Mari; Chrysothemis: Alszeghy Irma; Klytaemnestra: Felekyné: Pylades: Horváth Zoltán; Aegistos: Császár Imre; Mykenei nők: Fáy Szeréna, Maróthy Margit, Sz. Boér Hermin, Rákosi Szidi. Jászai Mari pályájának egyik legnagyobb sikerét aratta benne. 50-edszer 1901. ápr. 28-án játszották, felújították 1920. jan. 23-án, majd 1924. okt. 27-én és 1929. máj. 10-én, midőn a következő szereposztásban került színre: Nevelő: Palágyi Lajos; Orestes: Abonyi Géza; Elektra: Hettyey Aranka; Chrysothemis: Környey Paula; Klytaemnestra: S. Fáy Szeréna; Aegistos: Lehotay Árpád; Pylades: Balassy Ödön akadémiai növendék; Első karvezetőnő: Gömör Vilma; Második karvezetőnő: Pettes Margit. A M. Kir. Operaházban 1910. márc. 11-én mutatták be *Strauss* Richard »Elektra« operáját, melynek szövegét Hoffmannstahl Hugó írta s magyarra Várady Sándor fordította. A magyar irodalomtörténet érdekes adata, hogy Sophokles »Elektra«-ját már 1558-ban kiadta magyar átdolgozásban Bornemissza Péter protestáns prédikátor avval a céllal, hogy a bécsi egyetemen tanuló magyar főúri ifjak előadják, mint iskolai drámát. Az előadásról nincs adat. Móríc Zsigmond kezdeményezésére a Nemzeti Színház tervbe vette régi irodalmunk ez emlékének előadását. Szegeden 1891. febr. havában adták, a címszerepet Arday Ida játszotta. Ugyanez évben színre került Szabadkán és márc. 12-én Debrecenben is. Szabad ég alatt görög minta szerint nálunk először Nagyváradon adták Jászai Marival a címszerepben, a püspökerdőben, Leszkay András igazgatása alatt, 1897. aug. 5-én a következő főszereplőkkel: Horváth Paula (Chrysothemis), Mihályfi (Orestes), Lubrincz Julia (Klytaemnestra), Keszler Ede (Nevelő), Békefi (Pylades).

Elementáris erővel játszani. Kritikusi kifejezés arra, hogy a színész magával ragadó erővel játssza a szerepe valamely részét.

Eleméry Klári, színésznő, sz. 1879. dec. 17-én, Nagyváradon. Színipályára lépett 1906. júl. 1-én.

Életkép. Régebben divatozott drámai műfaj, mely laza cselekményben összefűzött jelenetekkel igyekszik az élet jelenségeit előadni. Rendszerint vidám cselekvényű darabok voltak ezek, több-kevesebb helyi színezettel, a bohózatos hatások felhasználásával, énekkel és tánccal élénkítve. Ma már nem igen írnak életképet.

Életképek. Szépirodalmi divatlap. 1844-ben *Frankenburg* Adolf alapította Pesten, 1847-ben Jókai vette át, azonban 1848. dec. 31-én a lap megszűnt. Az ébregző magyar társadalmi életben nagy jelentőségű szerepe volt, így a fejlődő magyar színészet szempontjából is kritikai cikkei révén figyelmet érdemelt. 1876-ban ugyan csak Jókai indított meg hasonló című napilapot, mely 1877-ben megszűnt.

Eleven játék. Kritikusi kifejezés színeszek játékmódorára, akik élénk gesztussal, hanggal, mozdulattal, kísérik szerepüket. (V. ö. Játék).

Eleven ördög, víg operett 3 felvonásban. Bayard után írta: *Deréki* Antal, zen. szerz.: *Konti* József. Bem. 1884. aug. 8-án volt a Budai Színkörben, Csóka Sándor igazgatása alatt. Szereplők: Soubise herceg: Balassa Jenő; Hercegné: Ebergényiné; Hermine: Závodszy Teréz; Menelaus: Pollinus Aurél; a címszerep: vicomte Lectorières: Pajor Emilia; Pomponiusz: Mezei Péter; Desperrières: Boross Lajos; Veronika: Gondáné; Margot: Marcellné; Grevin: Kiss István; Marianne: Réthy Laura; Bíró: Marcell Géza; Rendőrtiszt: Beczkói József. Felek Miklós igazgatása alatt a gyapju-utcai (volt német) színházban 1885. aug. 7-én adták 50-edszer. A Népszínházban 1885. dec. 16-án volt a premierje.

Elfrida, angolszász mondai hősnő, kinek történetét több költő feldolgozta. A magyar irodalomban Bartuch Friedrich Justin ily tárgyú német szakművének két átdolgozása is van. *Dugonics* András *Kun László* (1794.) s *Boér Sándor* »Elfrida« c. tragédiája (1793.), *Arany László* is feldolgozta költői elbeszélésben.

Elhidegül a közönség, — akkor használják ezt a kifejezést, ha rosszak az elő-